

התקיפה הישראלית בקטאר הייתה השרשרת האחרונה(עד כה) בעליית כוחו של חיה"א הישראלי, עבור סעודיה היא הייתה הקש ששבר את גב הגמל ומיד אחריה היא חתמה על ברית הגנה עם פקיסטאן, ברית שהינה תולדה של חוסר הגנה אמריקאית, רצון במטריה גרעינית ותמיכה בתוכנית הגרעין שלה, והיא עוד שלב ברב-קוטביות של העולם.

שמי הוא רמי מערוץ לאומנות ובסרטון זה נסקור את הברית הפקיסטאנית-סעודית.

ב17.9 סעודיה ופקיסטאן חתמו על הסכם הגנה משותף לפיו אילו אחת מהן מותקפת אז גם השנייה מותקפת והן תעמודנה אחת לצד השנייה עם מלוא הכוח הצבאי, מעין סעיף 5 של נאט"ו. ההסכם הזה הוא תוצאה של מו"מ בין לפחות שנתיים שיעודו העיקרי היה הגנה פקיסטאנית על סעודיה מפני התקפה איראנית או שלוחי איראן וסיוע כלכלי של סעודיה לפקיסטאן, והגורם המזרז שלו עתה היה ההתקפה הישראלית על קטאר והעלייה בכוח הצבאי של ישראל בכלל המזרח התיכון וההגמוניה של חיה"א הישראלי בפרט.

ההסכם הזה מגיע לאור אכזבה סעודית מאי הגנה אמריקאית לאורך העשור האחרון, הנסיגה ההדרגתית מהמרחב לטובת ריכוז כוחה במזרח אסיה או העברת משאבים צבאיים לטובת אוקראינה במזרח אירופה, ופעם אחרי פעם התעלמות מהתקפות על סעודיה מצד איראן ושלוחיה כשריאד קיוותה להגיע להסכם הגנה עם האמריקאים כולל רכש מטוסי F-35 וציוד צבאי שובר שוויון, מהלך לו הלובי הישראלי בושינגטון התנגד נחרצות.

פקיסטאן היא בעלת צבא ענק בתור המדינה המוסלמית השנייה בגודלה בעולם(כ250 מיליון תושבים), בין 500-700 אלף חיילים סדירים, מאות אלפים במילואים, חיל אוויר עצום על מעל 1,000 כלי תעופה שונים וציוד צבאי מתקדם אותו היא מקבלת/רוכשת מארה"ב-סין-וטורקיה. כוחה הצבאי של פקיסטאן הגיע לידי ביטוי במלחמת 40 הימים מול הודו באפריל-מאי 2025 אז נחשפה גם הרכבת האווירית מטורקיה.

לפקיסטאן וסעודיה יש שותפות הדוקה מזה עשרות שנים, עשרות אלפי פקיסטאנים משרתים בכוחות הביטחון הסעודיים ושל מדינות מפרץ אחרות והיא אפילו התערבה צבאית בבחריין ב2011 עם פרוץ האביב הערבי כדי למנוע הפיכה שיעית. ההסכם הזה יאפשר לפקיסטאנים לפרוס את כוחם הצבאי בסעודיה ומדינות המפרץ ולקבל גישה למערכות ההגנה שלה כולל המודיעין הסעודי והלוויינים שלה.

לשתי המדינות יש תוכניות טילים בליסטיים, לפקיסטאן יש טילים בליסטיים עד לטווח של 2,750 ק"מ עם השהיין-3 לו יש ראש קרב של לפחות טון, הטווח הזה יכול לפגוע משטחה גם במדינת ישראל ועד למזרח הים התיכון. פקיסטאן חותרת להרחיב את טווח הטילים שלה ובעתיד תוכל גם לפגוע באירופה.

אבל השיא הוא כמובן המטרייה הגרעינית. מאז שנות ה-70 היא החלה לפתח גרעין כתגובה לפיתוח של הודו באותו עשור והמלחמות בין אותן מדינות, 1971 הייתה שנת מפנה עבורה לאחר שאיבדה את בנגלדש והבינה שהודו גרעינית תוכל לפלוש לשטחה ולכבוש את קשמיר באופן מלא, ב1998 מיד לאחר שהודו ביצעה את הניסוי המוצלח הראשון שלה בנשק גרעיני פקיסטאן ערכה בעצמה מספר ניסויים כאלו ורשמית שתיהן היו למדינות גרעין.

ארה"ב-יפן-ומדינות המערב הטילו עליה סנקציות מה ששם אותה באיום של התמוטטות כלכלית אולם סעודיה נחלצה לעזרתה עם הלוואות ללא כוונה שהיא תחזיר אותן, וסבסוד מזון ונפט בזול עד כדי ללא תשלום. פקיסטאן ניצלה.

הגרעין משמש לא רק כמטרייה גרעינית עבור סעודיה הוא משמש לה כניסיון מדעי והנדסי לפתח את תוכנית הגרעין הסעודית, בשנים האחרונות היא ניסתה לקבל את הסיוע האמריקאי לכך בעוד ארה"ב התנתה אותו בנורמליזציה עם ישראל ללא הכרה במדינה פלשתינאית, סעודיה סרבה לכך ועתה יש לה מקור גרעיני.

מהזווית הפקיסטאנית סעודיה לא באמת יכולה לסייע לה צבאית במלחמה מול הודו, לשם כך היא תוכל לקבל סיוע דווקא מטורקיה, אבל מה שכן היא תוכל לקבל זה זרם מזמנים-הלוואות-ודלקים בסבסוד מלא אילו תיכנס מול הודו למלחמה ממושכת בעוד ההודים לא צפויים להפסיק את יחסיהם במצב כזה עם הסעודים בשל התלות בדלקים של המפרץ הפרסי. ומנגד סעודיה על התלות שלה באספקת מזון הודית, הדבר דומה ליחסי רוסיה-והאיחוד כשאלו תומכות באוקראינה אך ממשיכות לייבא נפט רוסי.

כאמור הזרז המידי לחתימה על ההסכם היה מבצע "פסגות האש" של חיה"א בקטאר ב-9.9, מדינה שהיא בעלת ברית עיקרית שאינה בנאט"ו, והייתה אמורה להיות תחת הגנה אמריקאית. הסעודים ראו כיצד ישראל ממוטטת את כל הציר האיראני, בטווח המידי מדובר באינטרס משותף אך בגאופוליטיקה כשהחבר שלך נעשה חזק מידי והוא יכול להתחרות בך זו כבר בעיה, ומבחינת ריאד ירושלים הייתה לנועזת מידי עם התקיפה בדוחא, האם היא עלולה בעתיד להיות מותקפת?

הברית הזאת יכולה להתרחב לעוד מדינות, השלב הבא הוא הצטרפות של מדינות מפרץ אחרות: קטאר-כוויית-בחריין-האמירויות-עומאן אולי גם ירדן או מצרים או בנגלדש ממזרח. זהו עוד צעד בכיוון העצמאי בו סעודיה צועדת בשנים האחרונות והוא מוסיף לרב-קוטביות של העולם, אין ספק שעבור רוסיה וסין זהו צעד מבורך אך לא עבור ארה"ב-הודו-ובעיקר ישראל שעוד משנות ה-80 ראתה בתוכנית הגרעין הפקיסטאנית איום(אז שר הביטחון שרון איים כי חיה"א יתקוף את תוכנית הגרעין שלה).

יחד עם זאת הברית הזאת לא משנה את מאזן הכוחות במזרח התיכון, לפחות לא בטווח המידי, והיא גם לא מבטלת את האינטרס המשותף של המדינות במסדרון ההינדו-ערבי אך היא מגמה בעייתית מולה ישראל צריכה להתמודד כשאותה ברית פרצה החוצה דווקא בגלל ההתעצמות הישראלית.

זו הייתה סקירה של ערוץ לאומנות על הברית הפקיסטאנית-סעודית, אם אהבתם את הסרטון אתם מזמנים לשתף אותו ולהצטרף לערוץ כמנויים.